

POHÁDKOVÁ ZOO

Holky, kluci, porada.

Co že je to zahrada?

Hlásí se Pepíček, známý to snaživec,
vždyť je to, vážení, velice známá věc.

Máme ji za domem, rostou tam rajčátka,
na jaře skotačí v trávníku kotátka,
na podzim sbíráme jablíčka červená,
při pádu ze stromu odřem si kolena.

Pravdu máš, Pepíčku, však jiná zahrádka,
ta ještě hezčí je, skoro jak pohádka.

Žije v ní zvířat král, mohutný, silný lev,
svým řevem ukáže, co je to síla, hněv.

Tady ZOO — nápis hlásá,
milé děti, to je krása,
upoutá nás ocas páva,
slon chobotem na nás mává,

nosál červený nás vítá,
orel ve své kleci lítá,
žralok, želvy, kajmani,
v akváriu se prohání.

Díváme se na myšku,
na medvěda v kožíšku,
v klecích tygr zuby cení,
jsou tu lamy i jeleni.

Ten, co parohy má zlaté,
na Smolíčka čeká, tu pohádku znáte.

Liška v pelíšku si spinká,
snad vidí i Budulínka.

Zebra hrdě pruhy nosí,
klokani tu skáčeou bosí,
ve svém vaku zakrátko,
budou chovat mlád'átka.

Papoušek pohodí na hlavě čupřinu,
z peří si ustele měkkou peřinu,
divoké prasátko — přečtem si tabulku,
voláme na vlka, kde že má Karkulku?

Opičky jsou jak my, děti,
z banánu k nám slupka letí,
jedna zadek ukázala.

To nevádí, vždyť je malá.
Žirafa krk natahuje,
labuť pyšně kolem pluje,
velbloud na nás vážně zírá —
co tu chcete, kýho výra?
Přišly jsem se podívat,
teď vám „dobrou“ chceme přát.

Skončila pomalu zvířecí pohádka,
pšt, děti, usíná i ZOO zahrádka.

Liška ve snu, za hrst hrášku
vozí Budulínka na ocásku.

Vlkovi zas zdálo se,
že má brýle na nose.
Čí? No přece babiččiny,
vlk, ten nebude nikdy jiný.

A lev, hrdý zvířat král,
ve spánku se myšky bál.

Opičce se zase zdálo,
že už tady bude jaro,
kdy poprosí maminku
o růžovou sukýnku.

Je tu jeden opičák,
co prý ji má velmi rád.
Chce ji k skrytí zadečku
při svatebním tanečku.

Holky, kluci, mámo, táto,
vidět ZOO stojí za to.
I my sníme si svůj sen.
O tom, jak zas přijedem sem...

WEB: www.volny.cz/sihasapa
vyšlo: 13. 11. 2019

Ilustrace: Testérka fotky: Canon S120
e-mail: sihasapa@centrum.cz

autoři vydání: Michael a Pavouk (tel. 605 150 727)
příspěvky: Michael, Maruška

337

SIHÁČEK

listopad 2019

Jak to zvládáme CO SE STALO

30. 10. — bylo zataženo a poprvé chladno — teploty pod 10 °C. Začali jsme však venku.

Nejprve nás čekal úkol s listy. Vědět jaké podzimní plody rostou na kterých stromech a poznat jejich výrazné listy to by měl znát každý. Stále venku jsme ještě — v rámci dlouhodobé hry (a za dolary) — probíhali krátký okruh a snažili se být co nejrychlejší. Pak jsme se přesunuli do klubovny.

V klubovně už bylo teplo (zatopila Veverka). Sesedli jsme se do kroužku a uprostřed se objevil obrázek s listy. Každý postupně dostával ukazovátko a ten který poznal, ukázal. Docela nám to šlo.

Stále v kruhu jsme si zahráli »příběh«. To se postupně vymýšlí příběh, každý přidává jedno slovo, a musí zopakovat všechno od začátku. Potom jsme se usadili kolem stolů, rozdali si dolary, které jsme získali za minulé schůzky (příště budeme nakupovat materiál před cestou). Pak jsme si na chvíli zahráli hříčku „... jedna dvě, zombie jde“.

Čas se naplnil, rozdali jsme si »nové číslo« oddílového časopisu, a pak se, chladným večerem, vydali k domovům.

6. 11. — bylo jasno, teploty kolem deseti stupňů. Začali jsme venku, ale stmívání nás brzy zahalo do klubovny.

Nejprve jsme plnili úkol pro dlouhodobou hru, ve dvojicích řezali dřevo. Každá dvojice odřízla jeden špalík ze silnější větve. Protože se dvojice tvořily libovolně, budeme přepočítávat. Dobré je, že si žádný z řezajících nezpůsobil zranění.

Přesunuli jsme se do klubovny, rozmístili stoly přes celý prostor a rozdělení na skupinky jsme si ověřili šikovnost rukou. Deset sirek vedle prázdné krabičky — cílem bylo v co nejkratším čase, pomocí jedné ruky naskládat sirky do krabičky podle zadání. K mému překvapení i nejmladší zvládli úkol v obstojném čase.

Následovala změna prostorového uspořádání, ve společném oválu si většina připomněla dovednost uzlování, a nováčci zavázali svůj první uzel — Lodní smyčku. Potom jsme si stále v oválu zahráli »karetní šoupačku«.

Čas neúprosně běžel, my poprvé nakupovali potřeby na cestu, kterou máme před sebou. Vyhlásili jsme vítěze měsíčního bodování. Za září gratulujeme Ondrovi, v říjnu byla nejlepší Tete, ti kteří neprchli na autobus, dostali i šušně...

